

בש"פ 9044/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9044/16

כבוד השופטת ע' ברון
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

עו"ד אלי פוקסברומר

בשם העורר:

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט מ' סובל) מיום 20.11.2016, בה הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר בענייננו של העורר שיוגש עד למחרתיים, יום 24.11.2016 שעה 9:00, ועל קיום דיון באותו יום בשעה 11:00 בבקשת המשיבה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

העורר, שלפני מספר ימים מלאו לו 18 שנים, נעצר ביום 14.11.2016 בחשד לביצוע מספר עבירות של מעשים מגונים בקטינים, ילדים בני 5 ו-9, בחדר מדרגות בביתר עילית. ביום 15.11.2016 הובא העורר להארכת מעצרו בפני בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופטת ק' מילר), שהורה על שחרורו למעצר בית מלא בפיקוח הוריו בדירה שישכרו לצורך העניין בבית שמש.

בו ביום הגישה המשיבה ערר לבית המשפט המחוזי בירושלים; הדיון בערר התקיים ללא נוכחותו של העורר; ובית המשפט (כבוד השופט א' רומנוב) קיבל את הערר והורה על המשך מעצרו של העורר לצרכי חקירה עד ליום 18.11.2016. זאת, תוך ציון הקושי שבהערכת מסוכנותו של העורר לנוכח השלב המוקדם שבו נמצאת החקירה, כאשר טרם ידועים כל מעשיו של העורר; היעדרה של תכנית שיקומית מגובשת; וחרף העובדה שהעורר הותקף על ידי עצורים אחרים במהלך שהותו במעצר. בשלב זה בית המשפט גם הורה לשירות המבחן לנוער להתחיל בהכנת תסקיר מעצר, ובה בעת הורה לשירות בתי הסוהר להגן על העורר ככל שנדרש.

2. על ההחלטה מיום 15.11.2016 הגיש העורר בקשת רשות ערר לבית משפט זה, כשבמוקד הבקשה הייתה מצויה הטענה שלא היה מקום לקיים את הדיון בבית המשפט המחוזי ללא נוכחותו של העורר. בסוף הדיון שהתקיים ביום 16.11.2016 ניתנה החלטה על ידי כבוד השופטת ד' ברק-ארז (בש"פ 8853/16) שלפיה הדיון יוחזר עוד באותו יום, בהסכמת הצדדים, לבית המשפט המחוזי, לצורך קיומו מחדש בנוכחות העורר. באותו יום התקיים הדיון בבית המשפט המחוזי וניתנה החלטה (כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ), שהותירה את ההחלטה מיום 15.11.2016 על כנה, ומעצרו של העורר הוארך עד ליום 18.11.2016. זאת, תוך שצוין כי החקירה נמצאת בראשית דרכה; כי החלופה שהוצעה בבית שמש כבר אינה רלוונטית; וכי חלופה חדשה שהוצעה בירושלים אינה הדוקה ומגובשת דיה, זאת בהיעדר הימצאותה של דירה ספציפית שבה יוכל לשהות העורר בפיקוח הוריו.

3. ביום 18.11.2016 התקיים דיון נוסף בבית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט ד' פולוק), שבסופו הוארך מעצרו של העורר עד ליום 20.11.2016 על בסיס הצהרת תובע בדבר כוונה להגיש כתב אישום; וזאת תוך שצוין כי בית המשפט סבור שניתן למצוא חלופת מעצר שתאיין את מסוכנותו של העורר, אולם במקרה דנן טרם נחתם חוזה השכירות של הדירה המוצעת ובנסיבות אלה החלופה אינה מגובשת. ביום 20.11.2016 הוגש נגד העורר כתב אישום שייחס לו ארבע עבירות של מעשה מגונה בארבעה קטינים מתחת לגיל 16 ללא הסכמתם. יצוין כי כתב האישום לא כולל עבירות נוספות של מעשה מגונה בקטין וכן ניסיון למעשה סדום שהעורר נחשד בהן. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ביום 20.11.2016 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי (כבוד השופט מ' סובל), וניתנה ההחלטה נושא הערר דנן שבמסגרתה הורה בית המשפט על המשך מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת, על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של העורר שיוגש עד ליום 24.11.2016 בשעה 9:00, ועל קיום דיון באותו יום בשעה 11:00 בבקשת המעצר עד לתום ההליכים. בית המשפט המחוזי הדגיש, לנוכח הסכמת הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכאורה, את המסוכנות הנשקפת מהמעשים. אשר לחלופה המוצעת בירושלים נקבע כי יש לאפשר לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר טרם שיוכרע אם יש בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן העורר, תוך שבית המשפט הדגיש את הדחיפות שבהכנת התסקיר לנוכח נסיבות המקרה.

5. על החלטה זו הגיש העורר את הערר דנן. לטענת העורר יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר כעת, טרם שהוגש תסקיר המעצר. ראשית מדגיש העורר את האמון שמספר מותבים נתנו בחלופה המוצעת, שבינתיים התגבשה משהוריו של העורר חתמו על הסכם שכירות של הדירה בירושלים. בהקשר זה טוען העורר כי אין הכרח להמתין לתסקיר מעצר בטרם תינתן החלטה לשחרר לחלופת מעצר. עוד נטען כי מסוכנותו של העורר נמוכה מזו שיוחסה לו בהחלטות שניתנו

עד כה, זאת לנוכח העובדה שהעבירות המיוחסות לעורר בכתב האישום פחותות, במספרן וחומרתן, מאלה שהוא נחשד בהן בעת שהוארך מעצרו עד להגשת כתב האישום; וכי היה מקום להבחין בין המסוכנות הנשקפת מביצוען של עבירות מין על ידי קטינים, לעומת אלה שמבוצעות על ידי בגירים.

6. לאחר עיון בנימוקי הערר ובנספחים לו, הגעתי לידי מסקנה כי בנסיבות המקרה יש לדחות את הערר, על פניו. הערר על ההחלטה מיום 20.11.2016 הוגש היום, יום 22.11.2016, יומיים לאחר מתן ההחלטה נושא הערר, ומשהדיון שבו תיבחן חלופת המעצר נמצא בפתח, והוא קבוע לבוקרו של יום 24.11.2016. גם אם היה מתקיים דיון בערר כבר מחר, הוא היה מתקיים פחות מיממה עובר להגשת תסקיר המעצר וקיום הדיון בבית המשפט המחוזי, ולכך אין תכלית. אמנם מותבים שדנו בעניינו של העורר הביעו נכונות לבחון את החלופה המוצעת, אך לא נקבע שהחלופה בהכרח תאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר לנוכח העבירות המיוחסות לו. אין חולק שיש לעשות כל מאמץ על מנת למצוא חלופת מעצר שתאיין את מסוכנותו של העורר, אולם בנסיבות העניין בית המשפט המחוזי ראה לנכון להורות על עריכת תסקיר מעצר, וזאת בזריזות המרבית ותוך הפעלת שיקול דעת זהיר ואחראי. בהקשר זה יש לציין כי בפני בית המשפט כבר הונח כתב האישום, וכבר היה ידוע שנחתם חוזה השכירות של הדירה המוצעת. משכך, גם אם חלו שינויי נסיבות כטענת העורר – אלו כבר היו ידועות לבית המשפט בעת שניתנה ההחלטה נושא הערר, ולא ניתן להקדים את המאוחר.

לנוכח האמור, ומשהדיון בעניינו של העורר בבית המשפט המחוזי בפתח, אין תוחלת בקיום הדיון בערר והוא נמחק. מיותר לציין כי ככל שימצא העורר לנכון להשיג על ההחלטה של בית המשפט המחוזי שצפויה להינתן מחרתיים, יום 24.11.2016, דלתו של בית משפט זה פתוחה.

ניתנה היום, כ"א בחשון התשע"ז (22.11.2016).

ש ו פ ט ת